

5.8. Zvláštní provedení zařízení veřejného osvětlení

5.8.1. Osvětlení chodců na přechodech

1. Osvětlování „přechodů pro chodce“ je „řešeno“ velice stručně a neurčitě přílohou B normy ČSN EN 13201-2/Z1 03/2007 Osvětlení pozemních komunikací. Píše se v ní, že chodce lze na přechodu zdůraznit pozitivním nebo negativním kontrastem vůči pozadí.
2. Osvětlení chodců na přechodech s negativním kontrastem
Negativní kontrast lze zajistit pouze správně navrženým základním osvětlením komunikace (vytváření negativního kontrastu „uměle“ je zakázáno). V místě přechodu je doporučeno vhodné uspořádání stejných světelných míst (stejná výška osvětlovacích stožárů, stejná svítidla, stejné světelné zdroje, stejné vyložení svítidel atd.) jako na celé komunikaci.
3. Osvětlení chodců na přechodech s pozitivním kontrastem (místní osvětlení)
Ke zvýšení bezpečnosti chodců na přechodu je možno přispět místním osvětlením přechodů pro chodce s pozitivním kontrastem (světlý chodec na tmavém pozadí).

Účelem místního osvětlení přechodů je:

- Zdůraznění přechodu jeho zvýšenou osvětleností
 - Barvou světla odlišnou od barvy světla použité pro osvětlení průběžné komunikace zvýraznit přechod a dopředu tak informovat řidiče na jeho existenci
 - Zvýšenou osvětleností chodce ze směru jízdy vozidla směrovým osvětlením dosáhnout požadovaného vyššího jasů chodce oproti temnějšímu pozadí za přechodem; nástupního prostoru, celého přechodu a prostoru výstupního
 - Použitím svítidel asymetrických ve směru pohledu řidiče dosáhnout nejen zvýšené osvětlenosti chodce, ale současně se minimalizoval jas svítidla k řidiči
3. Dimenzování místního osvětlení chodců na přechodech:
 - a) Přechody na neosvětlené komunikaci
Průměrný jas povrchu komunikace na přechodu pro chodce na neosvětlené komunikaci by měl být nejvýše $0,75 \text{ cd/m}^2$. Uvedená hodnota by měla být použita pro světlé okolí přechodu pro chodce. V případě tmavého okolí přechodu by průměrný jas povrchu komunikace na přechodu pro chodce na neosvětlené komunikaci měl být nejvýše $0,5 \text{ cd/m}^2$.
 - b) Přechody na osvětlené komunikaci
Pro osvětlování chodců na přechodech platí podmínky uvedené v: Příloha 4 – Výpočet vertikální osvětlenosti chodce na přechodu
 4. Umístění svítidel místního osvětlení lze stanovit pouze na základě světelného výpočtu pro použitý typ svítidla.
 5. Projekt a provedení místního osvětlení musí vycházet z individuálního posouzení každého konkrétního případu.
 6. Požadovaného umístění svítidla nad vozovkou se docílí instalováním svítidla na stožár (doporučená výška min.6m) s vhodně dlouhým výložníkem. Stožár musí být nadimenzován tak, aby vyhověl statickému výpočtu pro danou konfiguraci výložníku s svítidla.
 7. Pro zvýraznění místního osvětlení přechodů barvou světla se doporučuje použití halogenidových výbojek. Kvalitativní požadavky na osvětlení přechodů po dohodě stanoví správce.
 8. Napájení svítidel místního osvětlení přechodu je nutno řešit samostatnou přípojkou. Podle místních podmínek buď samostatnou větví ze ZM nebo, pokud je ekonomicky výhodnější a místní podmínky dovolí, pak je možno využít připojení do RIS skříně distributora nebo „T spojkou“ na kabely distributora el. energie (s příslušným dovybavením měřením odběru elektrické energie a dalšími prvky požadovanými technickými normami). Nejvhodnější způsob připojení podle konkrétní situace v lokalitě odsouhlasí správce na základě podkladů projektanta.
 9. Pokud je přisvětlení přechodu připojeno ze sítě PRE, přímo do stožáru se instaluje veškeré potřebné zařízení – tj. elektronický elektroměr schválený PRE, hlavní jednofázový jistič (min. 1x16A), svorkovnice, RSH hodiny, stykač atd.
 8. Ovládání místního osvětlení je možno řešit společně s VO nebo nezávisle na ovládání VO. Požadovaný způsob ovládání schvaluje správce.

9. Harmonogram spínání místního osvětlení se navrhuje podle požadavků příslušného odboru dopravy nebo jiného pověřeného orgánu či požadavků zákazníka a schvaluje jej správce.
10. V případě regulace veřejného osvětlení je nutné zajistit i regulaci osvětlení přechodu.

5.8.2 Plynové osvětlení

1. Ve smyslu tohoto standardu se jedná o plynové veřejné osvětlení (pVO) s elektrickým, případně ručním ovládáním.
2. Použití tohoto typu osvětlení podléhá schválení správcem.
3. Lucerny se nesmějí instalovat níže než 3,2 m nad terénem.
4. Každá lucerna pro pVO musí být vybavena dvěma dvířky, elektromagnetickým ventilem k uzavření přívodu plynu, elektronickým hlídáním plamene zapalovacího hořáku, ručním ovládáním a připojeným ovládacím kabelem ze sítě VO. Mechanický uzavírací kohout plynu je od lucerny vzdálen max. 3m.
5. Projekty plynových rozvodů pro připojení pVO musí být zpracovány specializovanou odbornou firmou. V projektu musí být uvedeno umístění ručního uzavíracího kulového kohoutu (Ped32) ke každé lucerně v komunikaci (chodníku). Umístění uzávěrů plynu ve zdi je nutno řešit individuálně se správcem.
6. Návrh nízkotlakých plynovodních rozvodů musí být v souladu s ČSN EN 12 007-1 až 4, ČSN EN 1775, ČSN 73 6005, TPG G 609 01, TPG G 702 01, TPG G 704 01 a dalšími souvisejícími předpisy a normami a materiály použité pro instalaci musí splňovat příslušné technické normy, navržené zařízení musí splňovat bezpečnostní předpisy pro plynová zařízení, požární ochranu a bezpečnost práce.
7. Ovládací elektrická část vybavení luceren pro pVO z rozvodu VO, instalace upevňovacích konstrukcí (stožáry a výložníky) musí odpovídat příslušným kapitolám této směrnice, vč. bezúplatného věcného břemena.
8. Ze stávajících rozvodů jsou k lucernám nízkotlaké přípojky odbočeny přes tlakové regulátory.